

[Undervisningsministeren.]

Undervisningsinspektøren for Mellem- og Realskolen Hr. Bjørneboe og Undervisningsinspektøren for Gymnasierne Dr. phil. Højberg-Christensen om at træde sammen og underkaste — ja, jeg kan maaske bruge Ordlyden i det Kommissorium, om man vil driste sig til at kalde det saadan, som jeg tilsendte de ærede Herrer — jeg bad dem altsaa overveje:

„de af Udvalget fremsatte faglige og pædagogiske Forslag, der efter Ministeriets Opfattelse indeholder særdeles værdifuldt Stof, og i det hele underkaste de i Betænkningen rejste eller af samme flydende Problemer en nærmere Overvejelse med Henblik paa en praktisk Anvendelse eller Tilpasning ad administrativ Vej indenfor den bestaaende Lovgivnings Rammer, hvorunder ogsaa de af den nuværende Minister“ — altsaa undertegnede — „udenfor Kommissoriet til Udvalget stillede Spørgsmaal angaaende mulige Ændringer af Optagelsesprøven til 1. Mellemskoleklasse ved Mellemskolerne udenfor Storkøbenhavn og angaaende Muligheden for visse Ændringer af Undervisningsplanen for Mellemskolen af Hensyn til de Elever, der forlader Skolen med den undervisningspligtige Alders Ophør. Denne Undersøgelse skal Ministeriet anmode de Herrer om i Forening at ville foretage, idet man samtidig anmoder dem om paa de Omraader, hvor deres Arbejde berører Folkeskolens Interesser, at ville kalde Ministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen til Deltagelse i Overvejelserne og i de Forslag, som maatte blive Resultatet af disse.“

Samtidig anmodede jeg saa Skolekonsulent Hr. Kaalund-Jørgensen om at overveje netop de Forslag, som Skolekonsulenten ogsaa har ført frem for Offentligheden i det Foredrag, det ærede Medlem Hr. Bomholt omtalte, og de Spørgsmaal, som det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem Hr. Hauberg nu har ført frem her i Tinget. Jeg bad ham om at underkaste disse Spørgsmaal en indgaaende Overvejelse, at undersøge dem baade fra den pædagogiske, fra den sociale og fra den økonomiske Side, og jeg bad ham om, hvor hans Overvejelser maatte komme til at berøre den højere Skoles, Mellem- og Realskolens og Gymnasiernes Virkekreds og Interesser, da at træde i Forbindelse med de to her nævnte Undervisningsinspektører. Begge Parter, baade de to Undervisningsinspektører og Folkeskolekonsulenten, har Ret til at raad-

føre sig med sagkyndige af forskellig Art og skal altsaa under visse givne Forhold træde i Forbindelse med hinanden og vil naturligvis ogsaa samtale med Ministeriets Embedsmænd, med mig og med andre, der har Interesse for disse Sager. Det er jo en Slags Kommission, men den koster ingen Penge. Det er 3 Embedsmænd, der sættes til at gaa i Spidsen her, men de skal naturligvis raadføre sig ogsaa med andre. Og de Spørgsmaal, som de skal drøfte, ja, det er netop ogsaa bl. a. de Spørgsmaal, der er rejst af de to ærede Folketingsmænd.

Den saakaldte Byskov-Kommission, der blev nedsat i Efteraaret 1928, havde jo faaet det Mandat at ændre Mellemskolens og Gymnasiets indre Forhold og afgav en Betænkning, hvorefter Gymnasiet skulde gøres 4-aarigt og Mellemskolen 3-aarig, medens Forholdet nu er det omvendte. Det, de foreslog, var altsaa en væsentlig, jeg kan godt sige en principiel Ændring i den betydningsfulde Almenskolelov af 1903. Man kan ikke sige, at denne Betænkning mødte særlig stor eller varm Tilslutning i Skolekredse, hverken indenfor den højere Skole eller indenfor Realskolen, og navnlig slet ikke indenfor Folkeskolens Verden, og jeg mener ogsaa, efter at have underkastet hele dette Spørgsmaal en nærmere Overvejelse, at Tiden ikke er inde til at ændre principielt ved Almenskoleloven af 1903. Den var efter min Mening et af de største Fremskridt, som de nærmeste Aar efter det parlamentariske Systemskifte bragte os. Det var Venstres anerkendte Fører, det var J. C. Christensen, der gennemførte den. Jeg var som ung Folketingsmand med stor Glæde og Iver med til at støtte ham i dette Værk. Jeg tror ikke, Almenskoleloven af 1903 endnu har udtømt alle sine Muligheder. Det er jo saadan med et nyt Skolesystem, et nyt Undervisningssystem, at det tager ikke saa kort Tid at faa det virkelig ført ud i Livet efter dets Aand, der skal paa en Maade en helt ny Lærerstand til, nye Lærebøger, nye Læremidler o. s. v. Jeg tror, som sagt, ikke, at alle Muligheder endnu er udtømt.

Hvad man særlig har hæftet sig ved, hvad der ogsaa var fremme i den store Skolekommission, var den Fare, der har vist sig i Mellemskolen særlig derved, at Børnene forlader Mellemskolen ved det 14. Aar, Konfirmationsalderen, hvor den undervisningspligtige Alder ophører, og at de derved ikke faar en saa afsluttet og afrundet Undervisning, som de vilde have faaet i den gode Folkeskole, hvor denne er vel udviklet. Denne Side af Sagen, denne Ulempe,